

En dag jeg aldrig glemmer

Denne overskrift bliver denne gang ændret til:

3 år vi aldrig glemmer

Jeg har været på besøg hos Lotte og Bent Helms, Bygaden 43, de har nemlig også en historie at fortælle.

De tre år Lotte og Bent aldrig glemmer, er fra den 20. januar 2008 til den 1. december 2010.

Bent er i dag 84 år, sidder her på fotoet og smiler. Og det har han sandelig også grund til.

Den 20. januar 2008 havde de været i Fredericia, og Bent klagede over stærk hovedpine, da de kørte hjem, så stærk, at han bad Lotte overtage rattet. Bent kunne/kan godt lide at køre bil, han har arbejdet 40 år som taxachauffør i København. I februar blev Bent indlagt på Svendborg Sygehus og var igennem mange undersøgelser, div. scanninger, rygmarvsundersøgelser, tjekket for cancer og difteritis både i Odense og Svendborg. I maj blev han opereret i bihulerne. Alt dette fortæller Lotte, da Bent ingen erindring har overhovedet fra den tid og den efterfølgende. Intet hjælper, Bent kunne intet, ikke bevæge sig og sproget var også væk.

Den 24. juni fik de så endelig en diagnose, det var Landbohøjskolen, som opdagede, hvad der var galt. På det tidspunkt var Bent bevidstløs. Det var en meget sjælden svampeinfektion. Lidelsen er så sjælden, at man ikke havde medicinen her i landet, men skulle have den fra Tyskland, medicin som kostede 17.000 kr. om måneden. Man trak væske ud fra hjernen, rensede den, og førte den tilbage igen.

Kommentar fra Lotte. "Ægte hjernevask!!"

Medicinen blev givet som drop i starten. Efter udskrivelsen fra sygehuset blev svampe-
medicinen givet som piller. Denne medicin fik Bent i et år.

Bent havde nu været 8 måneder på skiftevis Odense og Svendborg Sygehus, og kom så til Ringe Sygehus, og det gik da så meget fremad, at han nu kunne sidde i en kørestol, spændt fast med sele. Lige pludselig sagde han: "Tak" til en sygeplejerske, det var stort. Der var han en måned, hvorefter han blev flyttet til Ålykkeparken 1. november 2008. På det tidspunkt kunne han kun løfte den højre arm 10 cm op.

Nu gik det så langsomt fremad, Bent modtog træning fra Fysioterapien i Haarby, træningen bestod af at lære at løfte arme og ben 20 cm op. Det var en stor dag, da han endelig kunne stå ved rollatoren. Det var så anstrengende, at der kun var træning 2 gange om ugen. Bent tog også få omgange på en motionscykel.

Ålykkeparken har tilknyttet frivillige hjælpere, som kørte ture med Bent, og nogle gange blev der arrangeret busture, så der var mulighed for at komme lidt ud. Men Bent var ikke rigtig bevist om noget, livet flød lidt ud i et. Lotte begyndte at komme med bøger med stor skrift, men bogstaverne skulle også læres igen.

Personalet fandt ud af, at Bent gerne ville op tidligt, så de stillede stolen ved siden af hans seng, så han selv kunne kravle over i den, og han var stolt, da det lykkedes, og endnu mere, da det lykkedes selv at tage bukser på.

Bent har været medlem af Serapions-logen i Svendborg i mange år, og ville gerne derved igen, personalet påtog sig arbejdet med at iføre Bent kjole og hvidt, til stor fornøjelse for alle. Lotte stillede ét krav til ham: "Du kan komme hjem igen, når du kan stå op og tisse". Man tænkte så videre, at Bent også skulle lære at komme op, hvis han faldt. Fysioterapeuten lagde resolut Bent ned på gulvet og trænede også dette med ham.

Den 1. december 2010 kom Bent så endelig hjem igen, og det var planlagt, at han skulle have hjælp til et ugentligt bad, men Lotte og Bent klarer det hele selv. Bent har også fået sit kørekort igen, hvis man får det fornyet indenfor 3 år, så skal man bare have det obligatoriske lægebesøg, så det er til stor fornøjelse for Bent at være så selvstændig, som "i de gode gamle dage".

*Både Lotte og Bent har været meget glade for Fysioterapeuterne fra Haarby.
Mon ikke Bent er en af de meget få, som bliver UDSKREVET fra et plejehjem.
Se dette var da en solstrålehistorie, ikke?*